

תשובה

26.6.26

ידה

ירק מסביב לצריפים הרעועים לנפול.

צריפים מתחילים להראות אחר-כך בחברים ובחברות ובילדים. בירתחלה זו של הורבן משפ"ד לסכנה האורבת לכל ישוב זה. לקו כל ילדי סבעין ברלקת גם היו קרבנות. יש משפחה לא חוכמה להמשיך עוד את הבט. ורחוקה התקוה לבנין בית. בו סתם למשפחה העוברת דקץ ובקור וברמינות התורף. הכנין כהקמת צריפים רעים, הם כל הקנה, חתום באמוריות רק בנו. ורב מאד הסחיר בשכר הודית אלו אם לא יבמרה להקצת הבית בפושט. מצב זה לסומם את היסוד.

בנים בימים אלו את המחלבת. אשר חלב מנכים פרוטה. ובהת-זו ישלמו לאם ראש את ההלוואה. מקרב להשלמתו ויביא תועלת וזו רק התחלה. מצפים גם יתר הצבור להקמתם. בימים בית-מור.

מועצת הכפר מספלת בשארת בהקמת המסקים הנחשלים.

אי ההצלחה בקניית הסקריות הכשילו רבים ומצב זה מעקב צרות של הבנסה לכסוף ההוצאות. באסינות רבים לא השתחשה הבת ית וכל זה נוכל למסמכה על המושב. בשנים אלו בעקר דרושה מוסר של אחריות הדרת ית.

והקמתו בתיכני הכרתית. אם לא תסודר החשקאה אם לא את שמת הקרקע החסר אם לא סתם למשפחה העוברת - עומדת לפני כשלוני.

שמעון

הח' אבא אחימאיר אותה את הרהוריו הפרולטרניים על השביתה באנגליה (הפועל הצעיר 29) בהתורה. לא אחרי מיעצת הסרייד יוניונים וכש אחרי הסמשלה הבריטית - אלא אחרי דברי-עתון פועלי איי.

ואלה דבריו:

דבר - עתון פועלי איי היה בוסים הראשונים של השביתה סכרו באותיות של קדוש לבנה על נצחון הפועלים. לפוטחה בעניני אנגליה שבמשיבת דברי היה כרוך הנצחון מתוך ישיבה בת-לאיבוב. לקוק, מנהיג הפועלים, לא היה ברור הנצחון מתוך ישיבה בלונדון, עמא סויוא. ההוררות להכריז על הנצחון בשעה שנס להדיוט שבתוכנו היה ברור שהדבר אינו כך, כי אם ההיסך מזה - איננו משה דמות רצינית ראויה לעתון שלנו.

קידם כל צריך להעמיד את הדברים על אמתם.

לא אמת הדבר, כי בימים הראשונים של השביתה היה דברי סכרו באותיות של קדוש לבנה על נצחון הפועלים. הכותרות הגדולות שהופיעו בעמוד אי של דברי בימי השביתה החל מ 8 עד 18 במאי הן אלו שביתה הכורים באנגליה, השביתה הגדולה באנגליה, השביתה הגדולה באנגליה, מהלך השביתה באנגליה, השביתה באנגליה נמשכה, השביתה האנגלית בתקפה. מהלך השביתה באנגליה, חיות השביתה איתנה, השביתה באנגליה נמרה בנצחון הפועלים.

הרי שרק מעם אחת הופעה כותרת על נצחון. מדוע איפוא כתב הח' אחימאיר ביוצעים דברים שאינם אמת?

ולעצם הענין, היריעות הקצרות שקבל דברי באותו יום 18 במאי אמרו בפירוש, כי עם נמר השביתה הכללית נמר גם תלוקאום במכרות. הן הוסיפו, כי ההבטחות שניתנו הניחו את דעתם של הפועלים. מירושם של הדברים האלה היה נצחון הפועלים באותו הענין

אשר לשמו נקראת השביתה. לא ייתר. אך גם לא סתוה. סובן מאליה, כי הסומחה לעניני אנגליה שבדברי לא ידע בתל איבוב אח מה שהיה ידוע לקוק בלונדון. על אמת זו אין צורך להכריז מקביצת הנפעה. לא ידעה זאת גם מערכת דברי כולת. האחריות להכריז על הנצחון באותו יום נכח אך לחנם ורק מתוך רצון סנונה ללגנ בפוסבי על כשלונו של חבר, הנפתל עם קשי הפקידה. סוקיע אחימאיר דוקא את דמוסתה. וכא רק בתל איבוב לא ידעו את האמת. אלא גם בערי השרה של אנגליה ואף בלונדון עצמה רבו ביום הראשון הסועים והמוסעים. כאשר הוכחו היריעות שנתקבלו מאו. האמנם יסלא. כי הכשיון רעצים שנחלה התנועה נדר אחרינו גם כשלונוה פעומים אלה של חוסר האפשרות לדעת ולהבין סיד את ההוצאות לאמתן?

כי הרברים היו ההיסך סוהי-שום הדיוט בתוכנו. אם זה הוא כנוי הפרו-למרי של אחימאיר לחבר סתם. לא ידע זאת. והח' אחימאיר עצמו, האומנם היה הוא כותב את אשר כתב. סיד לאחר שקרא את הגליון של יום ה-18 יודה - כי לא. הוא כתב את הדברים לאחר שלמחרת היום, ב-14 במאי הודיעה הכותרת. גורל השביתה שרם נח-הקץ; נתפרסמה הודית המערכת. כי היריעות הקודמות היו מיטעות; נדעו כי בין הכורים והמועצה בא פירור; כי הבטחות סמוא אינן סחיבות את הסמשלה וכו' וכו'; ולאחר שבמשך ימים אחדים הלכה והתבררה התבוסה לכל פרטיה.

ההודיה הגלויה במעות שנעשהה. ההסברה הספורטת של כשלוני השביתה. שעודה נמשכת על עמודי דברי - אלו הן התעודות לרצינותו של הנצחון. הציון של הח' אחימאיר, השט לחשוש את דברי בקלקלה, לא יסול איתה.

מ. שרתוק

יפו והמחוז

לנים מסירים להם את השמנת כיכ לשכת הספר. ציינו, כי בית